

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124237153
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:6124237153.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu: Bytový podnik mesta Košice, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južné nábrežie 1047/13, IČO: 44 518 684, proti žalovanému: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom v C., D. XX, o zaplatenie 6.099,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 21. októbra 2024 č.k. 73C/11/2024-133

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom pre zmeškanie označeným v záhlaví uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 6.099,86 eur, ako aj zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.9.2022 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.10.2022 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.11.2022 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.12.2022 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.01.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.2.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.3.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.4.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.5.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 123,20 eur od 6.6.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 138,97 eur od 6.7.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 138,97 eur od 6.8.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 138,97 eur od 6.9.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 138,97 eur od 6.10.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 138,97 eur od 6.11.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 138,97 eur od 6.12.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 138,97 eur od 6.1.2024 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.9.2022 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.10.2022 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.11.2022 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.12.2022 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.1.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.2.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.3.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.4.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.5.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.6.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 217,65 eur od 6.5.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 245,51 eur od 6.7.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 245,51 eur od 6.8.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 245,51 eur od 6.9.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 245,51 eur od 6.10.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 245,51 eur od 6.11.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 245,51 eur od 6.12.2023 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 0,02 % denne zo sumy 245,51 eur od

6.1.2024 do zaplataenia (výrok I.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Vyhovel tak v celom rozsahu o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia istiny 6.099,86 eur a zmluvnej pokuty s tvrdením, že na základe Zmluvy o nájme nebytových priestorov č. 26/NZ/NP/2019 zo dňa 5.8.2019 a Zmluvy o nájme nebytových priestorov č. 27/NZ/NP/2019 zo dňa 5.8.2019 uzavretých medzi žalobcom (prenajímateľom) a žalovaným (nájomcom), prenechal žalovanému do nájmu na dobu neurčitú nebytový priestor č. 12 NP2 a zároveň nebytový priestor č. 12 NP3, vo výmere 40,33 m² a 71,25 m², nachádzajúci sa v Košiciach, na prízemí meštianskeho domu č. XXX E. F. D. XX, kat. územie Stredné mesto. Súčasťou uzavretých Zmlúv bolo zmluvné dojednanie v ich bode 4.6., podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania nájomcu s plnením povinností je prenajímateľ oprávnený požadovať od nájomcu zmluvnú pokutu vo výške 0,02 % za každý i začatý deň omeškania zo sumy zodpovedajúcej mesačnému predpisu platnému k prvému dňu omeškania, a to až do úplného zaplataenia nedoplatkov. Žalobou uplatnený nárok predstavuje nedoplatok vo výške 2.204,79 eur z neuhrádzania platieb za užívanie nebytového priestoru č. 12 NP2 (v mesiacoch 9-12/2024, 1-12/2023 a 1/2024) a tiež nedoplatok vo výške 3.895,07 eur titulom neuhrádzania platieb za užívanie nebytového priestoru č. 12 NP3 (v mesiacoch 9-12/2022, 1-12/2023 a 1/2024).

3. V odôvodnení súd konštatoval, že vec prejednal na pojednávaní dňa 21.10.2024 v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, pričom žalovanému súd predvolanie na pojednávanie doručil dňa 30.9.2024 a žalovaného súčasne poučil o následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP, a preto na návrh právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní dňa 21.10.2024 rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, namietajúc nespĺnenie zákonných podmienok pre vydanie rozsudku (§ 356 písm. b/ CSP). Súdu žalovaný vytkol, že týmto spôsobom rozhodnutia mu súd znemožnil vystupovať pred súdom, porušil aj jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), rozhodol arbitrárne a svojvoľne. V tejto súvislosti žalovaný akcentoval, že bol v konaní po celý čas aktívny, nakoľko si riadne splnil povinnosť súdu vyjadriť sa k žalobe, uloženú žalovanému uznesením súdu zo dňa 24.6.2024, sp. zn. 73C/11/2024, a to vo vyjadrení žalovaného zo dňa 31.7.2024. Podčiarkol, že v tomto svojom vyjadrení žiadal (o.i.) súd, aby zabezpečil ním označené listinné dôkazy, čo súd odmietol vykonať a spochybňoval aj výšku nájmu, (o.i.) poukazom na rozdielnu cenu nájmu bytu IV. kategórie a nebytového priestoru v historickom jadre mesta Košice, na údaje na liste vlastníctva č. XXXXX a zápis bytov na ako nebytový priestor č. 12- NP2 prízemie a nebytový priestor č. 12-NP3 prízemie. Navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že všetky rozhodujúce skutočnosti uvedené v žalobe boli dostatočne preukázané a v odvolaní žalovaný uvádza skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúvisia. Podčiarkol, že mesto Košice je vlastníkom nebytového priestoru označeného v liste vlastníctva č. XXXXX na ul. D. XX, súpisné č. XXX na pozemku par. č. 530/1 s výmerou 289 m² v kat. území Stredné mesto ako priestor č. 12-NP1 na prízemí, ktorý priestor ako správca prenajímal v celku, ale z dôvodu dlhodobého nezáujmu o nájom priestoru sa vlastníkom rozhodol rozdeliť uvedený priestor na tri samostatné priestory, ktoré sú evidované ako nebytové a nikdy nemali byť zriadené ako byty.

6. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

7. Žalobca v odvolacej duplike v jej úvode takisto zotrval na svojej odvolacej argumentácii a následne poukázal na to, že zo strany žalovaného ide len o spôsob ako sa vyhnúť prípadne oddialiť povinnosť plniť a ním uvádzanými dôvodmi sa snaží komplikovať a procesne zaťažovať jeho a rovnako aj súd. V závere uviedol, že predmetné nebytové priestory boli a sú predmetom viacerých sporov (sp. zn. 36C/28/2021), na základe ktorého bola žalovanému uložená povinnosť vypratať nebytové priestory, ktoré neoprávnene užíva.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie proti napadnutému rozsudku v súlade s § 356 písm. b) CSP je prípustné a

zároveň dôvodné. Na rozhodnutie súdu o žalobe žalobcov rozsudkom pre zmeškanie žalovaného neboli splnené zákonné predpoklady, a preto je nutné rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný v odvolaní opodstatnene namietol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému uskutočňovať v spore patriace mu procesné práva v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

9. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

10. Rozsudok pre zmeškanie - kontumačný rozsudok, je osobitným druhom súdneho rozhodnutia v civilnom sporovom konaní, ktorý súd vydáva v dôsledku procesnej pasivity jednej zo strán. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného, predstavuje procesnú sankciu za pasivitu žalovaného v spore. Z citovaného ustanovenia § 274 CSP plynie, že súd môže (má) vydať rozsudok pre zmeškanie žalovaného v prípade, ak sú kumulatívne splnené nasledujúce predpoklady: a) žalobca podal na súd žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť splniť si určitú povinnosť (zaplatiť peňažnú sumu alebo niečo dať, niečo vykonať, niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť), b) súd stranu alebo jej právneho zástupcu včas a riadne predvolal na pojednávanie.

11. Rozhodnúť spor rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní možno za splnenia podmienky, že tu existuje výslovný návrh žalobcu na túto formu rozhodnutia. Rozsudkom pre zmeškanie žalovaného však možno rozhodnúť len vtedy, ak ide o žalobu o splnenie povinnosti. Okrem vyššie uvedených predpokladov samozrejme platí, že súd musí pred vydaním rozsudku pre zmeškanie obligatórne skúmať aj to, či sú splnené tzv. procesné podmienky, a v prípade rozsudku pre zmeškanie žalovaného aj to, či žalobca v priebehu konania predostrel také tvrdenia, ktoré vedú k záveru, že plnenie, ktorého sa domáha, mu možno priznať (tvrdenia žalobcu nesmú byť neúplné alebo rozporné).

12. Podľa názoru Ústavného súdu SR (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 233/2019) je návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie potrebné vždy posudzovať vzhľadom ku konkrétnym okolnostiam sporu, pretože pri čisto gramatickom výklade zákona (pri lipnutí na formálnych podmienkach vydania rozsudku pre zmeškanie) by mohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, a ani v prípade, ak sú kumulatívne splnené všetky formálne zákonné predpoklady, súd nemusí vydať rozsudok pre zmeškanie – ak by jeho vydanie bolo zjavne nespravodlivé.

13. Rozsudok pre zmeškanie prispieva k urýchleniu či ukončeniu konania v prípadoch, ak niektorá z procesných strán je v konaní nečinná, no zároveň má voči nečinnnej procesnej strane sankčný charakter, keď v podstatnej miere obmedzuje jej možnosť uplatňovať v konaní jej práva. S ohľadom na túto skutočnosť súd, ktorý rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie, musí vždy s ohľadom na okolnosti prípadu uvážlivo posúdiť, či vydanie takéhoto rozhodnutia je na mieste, či jeho vydaním nedôjde k narušeniu procesnej rovnosti účastníkov konania. Z uvedených dôvodov by súd mal pristupovať k uplatneniu tohto inštitútu zdržanlivo a v nejednoznačných prípadoch by k vydaniu rozsudku pre zmeškanie pristúpiť nemal. Súd rozhodujúci rozsudkom pre zmeškanie musí vnímať, že materiálnou podmienkou jeho vydania je neprítomnosť procesnej aktivity jednej z procesných strán. Z uvedeného dôvodu by mal súd rozlišovať, či v okolnostiach danej veci je neúčast' na pojednávaní dôsledkom nezáujmu strany o vývoj a priebeh konania alebo ide len o zmeškanie pojednávania. Súd by tak vždy mal prihliadnuť na predchádzajúcu procesnú aktivitu procesnej strany v konaní a voľiť túto formu rozhodnutia v prípadoch, keď je zjavné, s ohľadom na predchádzajúce správanie procesnej strany, že táto sa nechce na konaní aktívne podieľať, prípadne konanie len účelovo predlžuje (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 373/2020 z 29. júna 2021).

14. Ústavný súd judikoval, že všeobecný súd nemôže vydať rozsudok pre zmeškanie automaticky, teda že nestačí preveriť splnenie formálnych podmienok, ale musí veľmi starostlivo zvážiť s ohľadom na okolnosti daného prípadu, či použitie tohto nástroja nebude neprimerane zasahovať do procesných práv žalovaného. Súd má pristupovať k vydaniu kontumačného rozsudku zdržanlivo. Ak má pochybnosti, teda ak okolnosti prípadu jednoznačne nesvedčia o procesnej pasivite strany, rozsudok pre zmeškanie

by nemal vydať (I. ÚS 233/2019, III. ÚS 373/2020, III. ÚS 121/2021, III. ÚS 354/2021, III. ÚS 89/2021 alebo III. ÚS 288/2021).

15. Rozsudok pre zmeškanie by nemal byť využívaný s cieľom čo najrýchlejšieho, a inak bezúčelného ukončenia sporu na úkor základného práva na súdnu ochranu. Prioritou v súdnom konaní musí zostať materiálna, nie formálna ochrana práv strán sporu. Pred formalizmom schematických poučení je potrebné uprednostniť zváženie celého priebehu konania. Podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie sú dané len vtedy, keď je takýto rozsudok oprávnenou sankciou za skutočnú pasivitu strany, ktorá úmyselne mieri k zmareniu efektivity súdneho procesu. Preto musia byť tieto podmienky posudzované zdržanlivo s tým, že v hraničných prípadoch musí byť uprednostnené riadne prejednanie sporu. Rozhodovanie na základe hraničného splnenia formálnych podmienok bez snahy o materiálne vedenie konania je často na hrane základného práva strany sporu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 121/2021 zo dňa 22.7.2021).

16. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. I. ÚS 233/2019 zo 4. júna 2019 vyslovil, že návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP treba posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej).

17. Aj keď Civilný sporový poriadok pri rozsudku pre zmeškanie a rozhodovaní o návrhu na jeho zrušenie neupravuje povinnosť súdu prihliadať a posudzovať doterajší priebeh konania a aktivitu sporovej strany, je v súlade s požiadavkou práva na spravodlivý súdny proces, aby pri rozsudku pre zmeškanie, ktorý je formou sankcie za zmeškanie procesného úkonu alebo účasti na pojednávaní, súd vždy zvážil, či vydanie rozsudku pre zmeškanie nie je v danom prípade neprimerane prísny nástroj ako konanie ukončiť bez riadneho prejednanie sporu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obdo/89/2021 z 24. novembra 2022).

18. Z uvedeného rezultuje, že na vydanie rozsudku pre zmeškanie musia byť kumulatívne splnené formálne zákonné predpoklady. Súd však musí prihliadnúť aj na materiálnu stránku veci – najmä na predchádzajúcu procesnú aktivitu strany, v neprospech ktorej má byť rozsudok vydaný.

19. Požiadavka prihliadať pri vydaní rozsudku pre zmeškanie nielen na formálne podmienky podľa § 274 CSP, ale aj na procesnú aktivitu procesnej strany, ktorá sa bez ospravedlnenia nedostavila na pojednávanie, podľa rozhodovacej praxe ústavného súdu plne zodpovedá právu na spravodlivý proces (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 121/2021, III. ÚS 354/2021).

20. K vydaniu rozsudku pre zmeškanie by mal súd pristupovať uvážlivo a voliť tento inštitút najmä v prípadoch, v ktorých nezáujem na strane žalovaného je zrejмый, keď je žalovaný skutočne nečinný a odmieta sa aktívne podieľať na súdnom procese, či úmyselne súdne konanie preťahuje (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 341/2024 zo dňa 27.06.2024).

21. Z obsahu súdneho spisu a z odôvodnenia rozsudku plynie, že súd prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie rozhodol na základe skutočnosti, že žalovaný sa nezúčastnil pojednávania dňa 21.10.2024 napriek riadnemu predvolaniu naň, svoju neprítomnosť na pojednávaní žalovaný neospravedlnil, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, a zároveň v predvolaní na pojednávanie súd poučil žalovaného o následku neodstavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP. V tomto ohľade postupu súdu nemožno vytknúť žiadne pochybenie.

22. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo posúdiť, či boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie nielen v zmysle predpokladov pre jeho vydanie v § 274 CSP, ale zároveň aj v kontexte odvolacej argumentácie žalovaného, ktorou preukazoval nesplnenie podmienok na jeho vydanie poukazom na žalovaným vyvíjanú aktivitu v konaní, a to vyjadrenie žalovaného zo dňa 31.7.2024, v ktorom žalovaný spochybňoval opodstatnenosť nároku žalobcu, ako i návrh žalovaného na vykonanie ním navrhnutých dôkazov.

23. V korelácii s vyššie uvedeným odvolací súd túto žalovaného odvoláciu námietku vyhodnotil ako opodstatnenú. Žalovaný v odvolaní dôvodne namietol, že zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie neboli splnené, lebo súd opomenul pri svojom rozhodovaní vziať na zreteľ žalovaným v spore vyvíjanú procesnú aktivitu – a to vyjadrenie žalovaného, v ktorom žalovaný spochybňoval opodstatnenosť nároku žalobcu, ako i návrh žalovaného na vykonanie ním navrhnutých dôkazov. Z obsahu súdneho spisu je totiž zrejmé, že žalovaný v priebehu sporu spochybňoval opodstatnenosť uplatnenej peňažnej pohľadávky žalobcu. Žalovaný v danej veci podal odpor platobnému rozkazu vydanému dňa 7.3.2024 v konaní sp. zn. 16Up/400/2024-52 (č. I. 58 súdneho spisu) a následne sa vo veci samej vyjadril v podaní zo dňa 31.7.2024 (č. I. 106 spisu) a na podporu svojich tvrdení v obrane navrhoval vykonať ním označené dôkazy. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že žalovaný bol pri prejednávaní sporu aktívny, keďže riadne reagoval na výzvu súdu v uznesení, vo svojom vyjadrení sa žalovaný vyjadril k skutkovej a právnej stránke uplatneného nároku žalobcu, ktorý spochybňoval a navrhol dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v obrane.

24. Pokiaľ súd prvej inštancie pri prejednávaní sporu procesnú aktivitu žalovaného nevzal do úvahy a vydal kontumačný rozsudok, v zmysle judikatúry ústavného súdu tento formalistický prístup nemožno hodnotiť ako správny. Takýto postup môže byť totiž opodstatnený a legitímny (iba) v prípade, ak žalovaný bol v konaní úplne pasívny, nevyjadril sa písomne, ani sa nezúčastnil na žiadnych pojednaniach vo veci. Ak však už žalovaný v konaní podal svoje písomné vyjadrenia alebo sa zúčastnil na predchádzajúcom pojednávaní, vo svetle judikatúry Ústavného súdu a práva žalovaného na spravodlivý proces, by súd mal vziať tvrdenia žalovaného do úvahy a kontumačný rozsudok nevydať, ak žalovaný účinne poprel tvrdenia žalobcu a navyiac navrhol na svoje tvrdenia v obrane vykonať dôkazy. Žalovanému nemožno vytknúť akúkoľvek pasivitu a nezáujem o predmetný spor. Zároveň zo správania žalovaného nemožno vyvodiť, že by vzbudzovalo obavy vytvárania obštrukcií alebo úmyselného predlžovania konania.

25. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a dôvody, vychádzajúc zo záverov právnej praxe formulovaných v citovaných rozhodnutiach najvyšších súdnych autorít odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP neboli splnené. Z uvedeného odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. a) a b) CSP rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

26. Po vrátení veci bude úlohou súdu s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu postupom podľa § 156 a nasl. CSP opätovne posúdiť žalovaný nárok žalobcu a o ňom rozhodnúť, zaoberajúc sa zároveň všetkými námietkami žalovaného voči uplatnenému nároku, rozhodnúť o vykonaní navrhovaných dôkazov. Na prejednanie veci samej súd nariadi pojednávanie (§ 177 ods. 1 CSP) a a v prípade opätovnej neprítomnosti žalovaného na pojednávaní zväžiť možnosť rozhodnutia sporu v jeho neprítomnosti.

27. Skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania (§ 185 a nasl. CSP) súd prvej inštancie následne právne vyhodnotí a svoje závery odôvodní v rozhodnutí vo veci samej v súlade s § 220 ods. 2 CSP tak, aby rozhodnutie súdu a jeho skutkové a právne zdôvodnenie bolo zrozumiteľné, presvedčivé a vyčerpávajúce celý predmet sporu, a zároveň aby odôvodnenie nie len formálne spĺňalo náležitosti požadované § 220 ods. 2 CSP, ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia.

28. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).